

KÜLÖNFÉLÉK.

Személyi hír. A király tolnai gróf *Festetics* Tasziló belső titkos tanácsos, magyar főudvarmesternek, az Országos Erdészeti Egyesület alapító tagjának, valamint elsőszülöttségi joggal törvényes fiutódainak, illetőleg a néhai *Festetics* Kristóf által alapított keszthelyi elsőszülöttségi hitbizomány mindenkori haszonélvezőjének, a már birt örökös főrendiházi tagsági jog változatlan fentartása mellett, a magyar hercegi méltóságot a „főméltóságú“ czimmel dijjmentesen adományozta.

Kitüntetett erdőgondnok. A földmivelésügyi m. kir. miniszter *Seenger* Nándor m. kir. főerdőmérnöknek, radvanczi erdőgondnoknak *a fokozatos felújító vágások szakszerű, sikeres foganatosításáért s általában a felújítások körül tapasztalt ügybuzgó munkédeéért* — elismerésének kifejezése mellett — 300 korona jutalmat engedélyezett.

Rövid idő alatt ez a második jutalmazása oly érdemeknek amelyeket erdőgondnokok a külső szolgálatban értek el. (Úgy tudjuk, hogy *Kaufmann* Béla m. kir. főerdőmérnök főként a házi-lagos fakitermelés sikeres keresztülviteléért kapta a közelmúltban a *Ferencz-József-rend* lovagkeresztjét.) Bizonyos szimptomatikus jelentőséget tulajdonítunk ennek az eddig meglehetősen szokatlan eljárásnak és nagy örömmel vesszük, hogy végre azok is elismerésben részesülnek, akik legközvetlenebbül gazdálkodnak s így leginkább folynak be erdeink állapotának és gazdaságunknak emelésére.

Az osztrák birodalmi erdészeti egyesület látogatása. Az osztrák birodalmi erdészeti egyesületnek mintegy 50 tagja folyó év őszén szívesen látott vendége lesz a magyar erdészeti-nek. A tanulmányut a vendégek kívánsága szerint főként a hazai különleges alföldi gazdaságokra terjed ki és a szávamenti kincstári tölgyesekben Horvát-Szlavonországot és érinti. Részletes programja a következő:

Szeptember 11. Megérkezés Budapestre Bruckon át déli 1 óra 30 perczkor (keleti p. u.), Marcheggen át 1 óra 40 perczkor (nyugati p. u.)

Elszállásolás szállodákban.

A társaság d. u. 3 óra 30 perczkor az Országos Erdészeti Egyesület székházában (Alkotmány-utca 6. sz.) összegyűlvén, ott annak elnöksége a vendégeket üdvözli. Tájékoztató előadás Magyarország erdészeti viszonyairól. Az utra vonatkozó nyomtatványok kiosztása.

Az országház megtekintése, séta Budára, siklón a várba, királyi palota és várkert, Mátyástemplom, bástyasétányok megtekintése.

A tabáni vagy Batthyány-téri hajóállomásról a Margitsziget felső részébe, ott társasvacsora, amelyet a földmivelésügyi miniszter ad; 11 órakor este különhajóval visszatérés az eskütéri állomásra.

Szeptember 12. Délelőtt $\frac{1}{2}$ 9 órakor tetszésszerinti utiránnyal a Városligetbe megy a társaság.

9 órakor a Mezőgazdasági Múzeum, folytatólag a Szépművészeti Múzeum megtekintése.

Délután 2 óra 55 perczkor a keleti pályaudvarról induló vonattal Dombóvár, Pécs, Eszék irányában Vinkovcára. Megérkezés 11 órakor este, elszállásolás.

Szeptember 13. Külön vonattal körülbelül $\frac{1}{2}$ 8 órakor Vrbanjére (Vinkovce—Brcka-i vonalon). Érkezés körülbelül 9 órakor.

Villásreggeli, azután kocsin Radisevo középkori kincstári erdőbe, gyéritések, Sočna erdőrészt fiatalosai; Sočna és Boljkovo tölgyőserdőmaradványok és a szomszédos egészen fiatal vágások; Bok és Tromedja nevű gyéritett erdőrészek; Spačva folyó, Spačva vadászlak.

Délután 5 óra 21 perczkor Spačva állomásról a rendes vonattal vissza Vinkovcára. Közös vacsora a Lerner-szállóban.

Szeptember 14. Délelőtt a vinkovcei fűrésztelepek megtekintése, 12 óra 30 perczkor különvonattal Szabadkára. Érkezés körülbelül $\frac{1}{2}$ 5 órakor. Podgyászatadás a kirendelt személyzetnek. A társaság gyalog sétál a nagytemplomig (15—20 perc), ott felszál a készenálló villamos különvonatra, amely Palics-fürdőre viszi.

Szeptember 15. Reggeli 7 órakor kocsin Palics-fürdőről a földmivesiskola kertjén át Szabadka város erdeibe. (Tulnyomóan új ákácztelepítés futóhomokon, kisebb mértékben nyár, kőris, feketefenyő, tölgy.) Ebéd 12 órakor a szabadban. Utána a pontygazdaság érintésével az ut folytatása s körülbelül d. u. 5 órakor a királyhalmi erdőőri szakiskolán és a szegedi várostanyán elszállásolás.

A szakiskola és a mellette lévő csemetekert és meteorológiai állomás megtekintése.

Szeptember 16. Indulás reggel 7 órakor. Az állami gyümölcs-faiskola megtekintése. Körut Szeged város erdeiben (Robinia, feketefenyő, nyárfélék, tölgy stb.).

Visszatérés az erdőőri szakiskola erdején át.

Délután 3 órakor kocsin Horgosi Királyhalom állomásra és onnan külön vonattal Szegedre (főállomás). Itt a társaság villamos kocsikra száll és megtekintve a várost, visszatér a pályaudvarra, ahol a különkocsikat a temesvári gyorsvonathoz csatolják. Indulás 6 óra 14 perczkor este, érkezés Temesvár-Józsefvárosra 8 óra 22 perczkor.

Szeptember 17. Reggel 8 órakor kocsikon a vadászerdei erdő-őri szakiskolához, a szakiskola, a csemetekert, a fáczántenyésztés és az erdőgazdaság megtekintése.

Délután a bisztrai erdő megtekintése, estére Temesvárra, ott közös vacsora.

Szeptember 18. Reggel 6 óra 5 perczkor indulás Temesvár-Józsefvárosról, érkezés Jaszenovára 6 óra 45 perczkor. Villásreggeli az állomás vendéglőjében. Azután kocsin Gerebenczen át a deliblati homokpusztára. Csemetekert, feketefenyves, az u. n. ákácztenger és a természeti emlékek fentartott terület megtekintése után Rossiana mélyfuratu kut közelében ebéd (körülbelül 3 órakor).

Ebéd után az új uton új telepítések között Deliblatra és Temeskubinra. Ezek a helyeken meghálás.

Szeptember 19. Reggel 7 óra 40 perczkor Temeskubinról hajón a Kazán-szoroson át Orsovára. Érzés 3 óra 20 perczkor délután.

Orsován a podgyászt kocsin a vasuti állomásra viszik. Ada Kaleh megtekintése körülbelül 6 órakor külön vonattal Herkulesfürdőre, ahol elszállásolás a Ferencz-udvarban.

Szeptember 20. Délelőtt 9 órakor vándorgyűlés a színház helyiségeiben, amelyen a tapasztaltak meg fognak vitatni; déli 12 órakor bucsubanket, mint a földmivélésügyi miniszter vendégei.

Délután séta az Erzsébet-óromra és a Cserna völgyében.

Elutazás a menetrendszerű vonatokkal.

Akik még egy napig itt maradnak, azok részére:

Szeptember 21. Kirándulás az 1200 m magas Erna-magaslatra. (Részben lóháton.) Pompás feketefenyő- és jegenyefenyő-tenyészet a Domogled mészsíkláin. Román határ. 7 órai gyaloglás.

A zágrábi erdészeti akadémia egyenjogúságának elismerése. A horvátok régi óhaja, hogy a Horvát-Szlavonországok területén lévő kincstári erdőknél a zágrábi erdészeti akadémia végzett növendékei is alkalmaztassanak, ami eddig tudvalevően nem történt meg, a közelmúltban az országgyűlésen is szóba került.

Turkovics Vladimír horvát képviselő mondotta erre vonatkozólag a következőket:

Az erdészeti igazgatásnál kifogásoljuk mindenekelőtt azt, hogy némely horvátországi erdőhivatal horvátul nem hivataloskodik; az a kívánságunk, hogy kizárólag horvát legyen a hivatalos nyelv. Kifogásoljuk továbbá az erdészeti igazgatásnál különösen azt, hogy a hivatalnokok alkalmazásánál mellőztetnek a horvát-szlavon honfiaink.

Ez ellentétben van a közjogi egyezmény 46. §-ának világos rendelkezésével, mely szerint a közös kormány köteles Horvátország területén működő közegeit horvát-szlavon honfiak közül kinevezni, amennyiben ezek a szükséges szakképzettséggel bírnak.

A minisztérium azzal szokta menteni ezt az eljárását, hogy nincsenek szak-képzett jelöltjei. Ez azonban nem állhat meg, kivált ha tekintetbe vesszük, hogy saját erdészeti akadémiánk van. Kormányunk több ízben követelte, hogy a zágrábi erdészeti akadémián végzett tanulmányok egyenértékűnek ismertessenek el a selmeczbányai bányászati és erdészeti főiskola tanulmányaival. Erre a földművelésügyi miniszter azt felelte, hogy a kívánt egyenjogúságot el fogja ismerni, ha a tanulmányok négy évre osztatnak be, úgy mint Selmeczbányán. Ennek tudomásunk szerint eleget tettek és most teljesen egyenlő a tan- és a vizsgarend.

Ehhez képest bátor vagyok teljes tisztelettel az igen tisztelt miniszter urat felkérni: méltóztassék egy rendeletet oly értelemben kibocsátani, hogy a zágrábi erdészeti akadémiát végzett növendékek egyenjogúsítatnak a selmeczbányai erdészeti főiskolát végzett növendékekkel és ehhez képest a Horvátországban letett államvizsgák az önálló erdészeti gazdaság vezetésére képesítsenek.

Eddig sem voltak a horvátországi ifjak a kincstári erdők szolgálatából kizárva, csupán annak a követelménynek kellett eleget tenniök, hogy tanulmányaikat Selmeczbányán végezzék és az államvizsgát Magyarországon tegyék le. A zágrábi akadémia, bár tanfolyama 4 éves, tanterve nagyon hasonló a selmeczbányaihoz és bár a zágrábi egyetem függelékét képezi, tényleg még sem állítható egy sorba a mi főiskolánkkal, mert az oktatás színvonala és intenzivitása jóval alacsonyabb fokon áll.

Ily körülmények között csak sajnálhatjuk, hogy a földművelésügyi miniszter elődjeinek határozott és világos, bár horvát szempontból nézve talán merevnek és sérelmesnek látszó álláspontjából engedett, amennyiben Turkovics felszólalását a következő válaszzal honorálta:

Az erdészet kérdésénél Turkovics t. képviselőtársam felhozta a zágrábi erdészeti akadémia egyenrangusításának ügyét. Ez az én nézetem szerint teljesen jogos kívánság és én a zágrábi főiskolának a selmeczbányai akadémiával való egyenrangusítása iránt már intézkedtem is. Ami azonban az állami vizsgákat illeti, attól én nem térhetek el, hogy azoknak csak Budapesten lehet a székhelyük, mivel nekem a minősítési törvény világosan előírja. (Helyeslés.)

Turkovics képviselő ur felpanaszolja, hogy vannak ott olyan erdészek, kik a törvény értelmében a horvát nyelvet nem ismerik. Erről tudomásom nincs; de ha volna ilyen, azonnal intézkedni fogok, mert e tekintetben a törvény szigoruan köt, hogy Horvátországban csak olyan erdészt alkalmazhatunk, aki a horvát nyelvet ismeri. (Helyeslés jobbfelől.)

Ezek szerint tehát ezentul a zágrábi akadémia végzett hallgatói is felvétetnek a magyar erdőincstár szolgálatába s csupán az államvizsgának Magyarországon való letétele fog tőlük megkivántatni. Azt hisszük, hogy ez a fél rendszabály egyfelől a horvátokat nem fogja tartósan kielégíteni, de másfelől nehezen is lesz érvényesíthető. Mert attól a horvát ifjútól a magyar államvizsga letétele csak úgy kívánható, ha módja van magyarul megtanulni és a szaktudományokban is magyarul képezheti ki magát. Eddig erre Selmecbányán elegendő alkalma volt. Ezentul azonban alig képzelhető, hogy az államvizsgát megelőző két gyakorlati év alatt, még ha azt valamelyik magyarországi kincstári erdőhivatalnál is tölti, ami azonban nem lesz minden esetben következetesen keresztülvihető, oly mértékben elsajátítsa a magyar nyelvet és a magyar szakkifejezéseket, hogy ne legyen reáutalva a vizsgálóbiztosok jóindulatu elnézésére — sub titulo hiányos nyelvismeret. S ha már egyszer, bár ideiglenes minőségben felvétetett az a zágrábi akadémiaát végzett hallgató, igen nehéz tőle a további boldogulás útját elzárni, mert nyelvismeret hiánya miatt a magyar államvizsgát le nem teheti.

Kíváncsian várjuk tehát az erre a kérdésre vonatkozó részletesebb intézkedéseket és a kifejlődő gyakorlatot, de azt hisszük, hogy a horvátszlavonországi kincstári erdők tisztviselői szükségletét ezentul nagyrészt figyelmen kívül kell hagynunk, amidőn a selmecz-

bányai főiskoláról kikerülő ifjak elhelyezésének lehetőségét mérlegeljük, ami bizony éppen most, amidőn a hallgatók száma nagy, igen kedvezőtlen körülmény. Igaz, hogy másfelől a magyar ifjak nem lesznek kénytelenek sok esetben gyarmatszerű szolgálatot teljesíteni, ellenséges indulatu környezetben!

Máramaros vármegye az erdőőri szolgálat államosítása érdekében a következő felirattal fordult a földmivelésügyi miniszterhez:

Nagyméltóságú m. kir. Miniszter Ur!

A nagy természet háztartásában is káros a pazarlás és a büntetés, — mely természeti csapásokban nyilvánul meg, — kérelhetetlenül bekövetkezik:

Azok a romboló árvizek, melyek ezen évben hazánk erdőben szegény alvidékét és Franciaország nagyrészét s magát a fővárost végveszélylyel fenyegették, az erdőpusztításnak és rendszertelen erdőgazdaságnak megdőböntő bizonyítékai, sujtó büntetése az emberiségnek, mely a természet törvényei ellen súlyosan vétkezett; de egyuttal nagy tanulság, egy nyitott könyv, melynek minden egyes borzalmas lapja mutatja, hogy miként nem kell gazdálkodni; egy súlyos, megrázó figyelmeztetés az erdők észszerű fentartására.

Törvényhozásunk rég felismerte, hogy az erdők fentartásának állami és közérdekét nemcsak az erdők faanyagának értéke képezi, hanem a kulturális, mezőgazdasági, állattenyésztési, ipari, szociális, munkás, klimatikus, közegészségügyi stb. viszonyok állapítják meg és ezen gondolat nyert megtestesülést akkor, midőn törvényhozásunk az 1879: XXXI. t.-cz.-ben az erdőfentartás általános szabályait életbeléptette s ennek kiegészítéseképpen az urbéres közbirtokossági stb. erdőket az 1898. évi XIX. t.-cz. megokolásával állami kezelésbe vette. Az országunkat ért csapások és a franciaországi nagy katasztrófa azonban arra figyelmeztet, hogy közgazdasági fejlődésünk ezen alapvető korszakos alkotásainál ne álljunk meg, hanem a megkezdett és helyesnek bizonyult uton haladjunk tovább, mert fejlődés nélkül nincs élet.

Az 1898. évi XIX. t.-cz. a kisebb területű erdők okszerű kezelésének csak egyik kérdését oldotta meg akkor, midőn az erdőtiszteket államosította és a kezelést az államnak biztosította;

az erdőőrzést pedig tovább is a birtokosok kezében hagyta, holott az erdők fentartása és rendszeres kezelése szempontjából az erdőőrzés ép oly fontos, mint az erdőgazdasági üzem szellemi intézése.

Az urbéres birtokossági stb. erdők őrzésének államosítása lenne tehát azon alkotás, mely az 1898. évben megkezdett építkezést betetőznél, amely ezen erdők gazdasági fejlődését hosszú időre megalapozná, zavartalan menetét biztosítaná.

És még akkor is, ha ezen alkotás az államra nézve újabb terhet jelentene: az erdők fentartásához és védelméhez fűződő közérdek ezt egyenesen az állam feladatává teszi, sőt nemzeti szempontból is azt kiválóan fontosnak kell tekintenünk.

Hazánk támogatást igénylő gazdasági (ipari) viszonyaiban rejlik erdeink csekély jövedelme, mely az erdők fentartásával és kezelésével járó költséggel arányban nem áll, sőt a legtöbb esetben az évi jövedelem az erdők után fizetendő adót, erdőkezelési és erdőőrzési költségeket sem képes fedezni. Vármegyénkben a m. kir. erdőhivatal számítása szerint az erdő után járó tiszta jövedelem katasztrális holdanként átlag 12 fillér, tehát oly összeg, mely a kezelés költségeit sem fedezi, az évi adó, az őrzési költség pedig teljesen fedezetlen, ezt a birtokosok másnemű jövedelméből kellene fedezniök, ha erre egyáltalán képesek lennének.

Ha az erdőbirtokosok mind fel is tudnák fogni az erdők fentartásának nagy horderejét, anyagi erő hiányában ebbeli kötelezettségüknek megfelelni képtelenek. A birtokosok legnagyobb része azonban a nagyobb közigazdasági célokat nem a valódi szempontból itéli meg, csak az erdők fentartásával járó terheket látja és érzi, ennél fogva közvetlen haszon hiányában az erdőt csak kötelezettségek forrásának tekinti, melytől anyagi érdekből szívesen megválnak.

Ezen tény pedig alkalmas arra, hogy az erdők tömege alacsony áron üzerek kezébe jusson. Ezen üzereknek pedig nem az erdő fentartása a céljuk, hanem éppen ellenkezőleg, rablógazdálkodás által a gyors meggazdagodás. Vármegyénk a fentartási költségek behajtása tekintetében minden lehető elkövetett: ahol az erdő jövedelme a költségeket nem fedezte, ott egyéni kivetés útján igyekezett a szükségletet fedezni. Csakhogy az egyénenkénti kivetés éppen az egyének nehéz anyagi helyzete folytán nem vezetett

eredményre: s így nem maradna más hátra, mint az ingatlan-árverés, ezen végső eszköz azonban orvoslás helyett, tartamos erdőhasználat nélkül megélni képtelen hegyvidéki népünk gazdasági romlását és pusztulását idézi elő.

Erdőőrzési alapunk más vármegyei alapoknak már jelentékeny összeggel adósa, és annyira fizetéseképtelen, hogy az erdőörök néha három hónapig sem kapnak fizetést: ennek pedig csak az erdőfentartás, erdőőrizet látja kárát, mert elsősorban az állam kezelésébe vett erdőkhöz csak a selejtesebb elemek állanak szolgálatba, kik, mivel fizetésüket rendszeresen nem kapják, mellékesen más foglalkozás után is kénytelenek nézni, másrészt mindennapi megélhetésük gondjai oly lépésekre kényszerítik őket, melyek a büntetőtörvénykönyv szakaszaiba ütköznek, — az erdőőrizet helyett bele vannak kényszerítve arra, hogy a gondjaikra bizott erdőből ők huzzanak tilos jövedelmet. Ujabban külön végrehajtó küldetett ki az erdőőrzési költségek behajtására. Ily körülmények között sok nehézséget okoz az erdőőri alapok kezelése annál inkább, mivel az urbéres és közbirtokossági erdők intézésére a törvényhatósági beavatkozástól teljesen független autonomia áll fenn, s így a vármegye közreműködése tulajdonképpen csak a közigazdasági célok előmozdítása szempontjából vonatott be.

Ez a hű képe a kisebb testületi erdők fentartása terén levő jelenlegi állapotnak vármegyénkben és ha az országban van is vármegye, melynek jobb módban elő birtokosai kötelezettségüknek képesek megfelelni, a fentebb vázolt kép bizonyára az ország tulnyomó nagyrészének erdővédelmi hű tükre, mert az erdők tömege szegény nép által lakott hegyes vidéken fekszik. Legfőbb ideje tehát, hogy az állam közbelépjen és a kisebb testületi erdők fentartásának másik részét, az erdőőrzést is közvetlenül kezébe vegye, mert ezen a téren a csőd már ijesztő mértékben jelentkezik.

Az állami kezelésben levő erdők őrizeténél alkalmazott személyzet szervezete óta e téren tett tapasztalatok, erdőreink teendőinek összehasonlítása a kincstári erdőörök teendőivel, fizetésük aránytalan csekély volta a kincstáriakéhoz képest, mindjobban és jobban meggyőz minket, hogy az erdőörök sorsán javítani, tisztességes megélhetésüket és végellátásukat biztosítani kell s ennek

mielőbbi foganatosítását a más szolgálati ágazatoknál egész terjedelmében keresztülhajtott fizetésjavítások mintegy parancsolólag kötelességünké teszik, ha csak azt nem akarjuk, hogy az erdőőri szervezet más terén nem alkalmas egyének menhelyévé váljék. A törvényhatóság az erdőőri személyzet helyzetének javítására nyugdíjszabályzat megalkotására által is törekedett.

Midőn tehát sajnos viszonyainkat Nagyméltóságod előtt őszintén feltárjuk s a kérdés nagy fontosságára és sürgősségére irányítjuk figyelmét, mély tisztelettel kérjük Nagyméltóságodat, hogy a jelzett erdőőri szolgálat államosításával s ezzel az állami erdőfelügyeletnek is mindezideig nagy kárral nélkülözött külső helyi szervezettel való kiegészítésével ezen nagyfontosságú közgazdasági célzt kegyesen előmozdítani méltóztassék.

Máramarosvármegye törvényhatósági bizottságának Máramaros-szigeten 1910. évi június hó 28-án tartott rendes közgyűléséből.

Bóra-rendszerű szab. asztallapos és szálfá-szállító-kocsi és esportfék. Gyakorlati tények alapján bebizonyult, hogy azon iparvasúti alvázakocsik-rendszerek, melyeknél az ütközők és fékező-állványok az alvázakra vannak szerelve, a legéletveszélyesebb és legdrágább üzemet nyújtják. Az ily kocsiakkal lebonyolított üzemnél a felelőssé tett üzemtulajdonos, vagy üzemvezető sohasem

TRENCSEN-TEPLICZ

500 év óta
gyógyítanak
köszvényt,
csúzt stb.

A forrásokat nem kell sem lehűteni,
sem fölmelegíteni. Szállodák fürdőkkel
egybeépítve. Egész évben nyitva. Nagy-
szerű tavaszi kurák. Olcsó pensiók! Festői
hegyvidék. **Millió új építkezések.**
Új nagyszálló. Új fürdők. **Házikurák.**
:: **hoz:** iszapstétküldés. ::

Prospektust küld a fürdőigazgatóság.

Egyesületünk t. tagjai messzemenő ked-
vezményekben részesülnek. Bővebbet az
Erdészeti Lapok 1911. évi XI. füzeté-
tartalmaz, illetőleg a fürdőigazgatóságtól
:: lehet megtudakolni. ::

Rádiumos
kéneshőviz-
(36-42°C.) és
iszapfürdői

tudhatja, mely pillanatban fordulhat elő halálos kimenetelű baleset, amiért a törvény a rossz kocsirendszer helyett őt teszi felelőssé.

Iparvasutaknál eddig a különféle üzemigények folytán ezen elavult, torzrendszerű kocsikat nem tudták elkerülni. Mig most már a Bóra-féle Európa-szerte ismert és alkalmazásban lévő, mindenütt kitünően bevált alvázas kocsi- és fékrendszerekkel azok az összes üzemágaknál kiküszöbölhetők.

Minden üzemtulajdonos érdeke azt kívánja, hogy a már meglévő régi és rosszrendszerű kocsijait Bóra-rendszerre alakíttassa át. Uj kocsik beszerzésénél pedig a régi rendszerűt még ingyen se fogadja el, mert azok drága üzemük folytán ugyanis többszörösen megfizettetnék magukat.

A régi rendszerűeknek Bóra-rendszerűvé való átalakítási költsége 1 év alatt, a teljesen új kocsik beszerzési ára pedig 3—4 év alatt — az üzemnél elért megtakarításokból — amortizálódik.

Aki a régi rendszerek hátrányait kikerülni s a Bóra-rendszerek előnyeit üzeménél kihasználni akarja, olvassa el ismertető leírásomat, melyet kívánatra megküldök, hogy megismerhessék azon körülményeket, melyektől személyzetük életbiztonsága és üzemük anyagi eredménye függ.

Bóra Elemér,

Gurahoncz, Arad megye.

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdőtisztli létszámukban beálló változásokról bennünket levelező-lapon értesíteni sziveskedjenek.)

A Személyem körüli minisztérium ideiglenes vezetésével megbizott magyar miniszterelnököm előterjesztésére *Hirspeck* Ágostonnak, a szabadalmazott osztrák-magyar államvasutársaság főerdészének, a közügyek terén teljesített buzgó szolgálatai elismeréséül, a koronás arany érdemkeresztet adományozom.

Kelt Lainzban, 1911. évi június 10-én.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

GRÓF KHUEN-HÉDERVÁRY KÁROLY s. k.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter az ungvári m. kir. főerdőhivatal kerületében id. *Briestyanszky* Endre m. kir. főerdőmérnököt a pénztár-ellenőri teendők ellátásával, *Lánczy* Antal m. kir. főerdőmérnököt pedig az ujonnan alakított ungvári m. kir. erdőgondnokság vezetésével bizta meg.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter dr. *Terray* Lajos m. kir. kincstári erdészeti főorvost saját kérelmére állandó nyugalomba helyezte.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter *Kis* István m. kir. segéderdőmérnököt a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság kerületéből a kisbéri m. kir. ménesbirtok igazgatóságához helyezte át.